

Laos,

water, water en nog meer water

Op 10 april 2015 gaan we Laos in. Eerst per boot in twee dagen de Mekong af tot Luang Prabang. Er staat veel water en nog meer stroming in de Mekong, die al behoorlijk hoog staat, want het regent veel. Vooral in de nacht dat we in een schattig rivierhuisje met een golfplaten dak en bamboemuren slapen, onweert het ongelofelijk en vallen er geweldige regenbuien. De tweede dag stuurt de zeer jonge schipper (zou hij al zestien jaar zijn?), de longboat bedreven langs alle nare stenen en rotsen. Met een hoop extra vracht en drie scooters op het dak is die best zwaar beladen en ik ben opgelucht als we in Luang Prabang van boord kunnen gaan.

We waren van tevoren gewaarschuwd. De 13de april begint het Songkran-feest, wat in Laos ook wel 'Pi Mai' genoemd wordt. Dat betekent 'nieuwjaar'. Het is de nieuwjaarsviering in Zuidoost-Azië, die drie dagen duurt. Een dag om afscheid van het oude jaar te nemen, een overgangsdag en een dag om het nieuwe jaar te verwelkomen. Traditioneel sprenkelen mensen zachtjes water over elkaar als teken van respect, maar dat is in de loop der tijd toch een beetje uit de hand gelopen. Alles wat echt droog moet blijven, hebben we waterdicht verpakt: paspoorten, telefoons en fototoestellen. Een verstandige voorzorgsmaatregel, want van sprenkelen is geen sprake meer. Omdat men kennelijk moet oefenen, begint iedereen de 11de alvast met 'ingooien'. Grote emmers water worden in de tuktuk gegooid waar we in zitten op weg naar het Treasure Hotel. We komen behoorlijk nat aan.

De 12de april lopen we de berg op naar een van de sunset tempels. Daar is weer een merkwaardig gebruik te zien. Beneden worden in kleine kooitjes van bamboe paren vogeltjes verkocht, die boven vrijgelaten worden. Het is een heel eind klimmen. Maar de vogeltjes zullen je geluk brengen in het komend jaar. De kooitjes niet, want die liggen overal opengescheurd op de grond. Vanwege al het water, is er veel dicht gedurende Songkran. En de 13de, als we afscheid van het oude jaar moeten nemen, gaan we met een minibusje door naar Vain Vang, waar weer enthousiast met water gegooid wordt. De overgangsdag, de 14de, is erg grappig. Iedereen is natuurlijk vrij en men zit op stoeltjes onder tenten en afdakjes gemoedelijk in de rivier te lunchen. De rivier is bijna letterlijk in een water-restaurant veranderd. We varen er in onze kajaks langs. Keiharde muziek schalt over de rivier en iedereen is blij.

We hebben nog een dag te gaan van Songkran en ondanks de hitte hebben we niet veel droge kleren meer over. En uitgerekend deze laatste dag staat een public bus en een transfer naar Vientiane op het programma. Vientiane is de hoofdstad van Laos en daar is men pas echt op dreef met water gooien. Open trucks met hele zwembaden achterop rijden door de straten, talloze mensen met waterslangen staan langs de kant van de weg, men gooit zelfs met ballonnen met water, waar af en toe niet alleen water in zit, maar ook een kleurtje, of zelfs een keer zeep. Dat is niet leuk, want het prikt in je ogen. Bij het hotel staat een schattig klein meisje. Ze zegt 'sorry' tegen me en dan 'happy new year' en dan gooit ze een forse beker water over mij heen. Ach, dat is toch schattig en ik was toch al doorweekt.